

σιγή

σιγή, η, ουσ. [<αρχ. σιγή], η σιγή·

- *ενός λεπτού σιγή*, **α.** χρονικό διάστημα, κατά το οποίο, οι παρευρισκόμενοι σε ένα χώρο, στέκονται προσοχή χωρίς να μιλούν, προς τιμή κάποιου ή κάποιων νεκρών: «όλοι οι παρευρισκόμενοι μέσα στην αίθουσα κράτησαν ενός λεπτού σιγή για τα θύματα των πρόσφατων σεισμών». **β.** λέγεται και στην περίπτωση που κάποιος συγκεντρώνεται απόλυτα για ένα μικρό διάστημα, για να κάνει κάτι: «μάγκες, ενός λεπτού σιγή, για να φάω αυτόν τον υπέροχο μουςακά». (Λαϊκό τραγούδι: *ενός λεπτού σιγή για ένα τσιγάρο σέρτικο, να κλείσει μια πληγή μ' ένα βαρύ ζεϊμπέκικο*)·

- κρατώ σιγήν ιχθύος, βλ. λ. [ιχθύς](#)·

- νεκρική σιγή, απόλυτη ησυχία, απόλυτη σιωπή: «μέσα στη νύχτα επικρατούσε νεκρική σιγή». Συνών. *νεκρική σιωπή*·

- τηρώ σιγήν ιχθύος, βλ. λ. [ιχθύς](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας